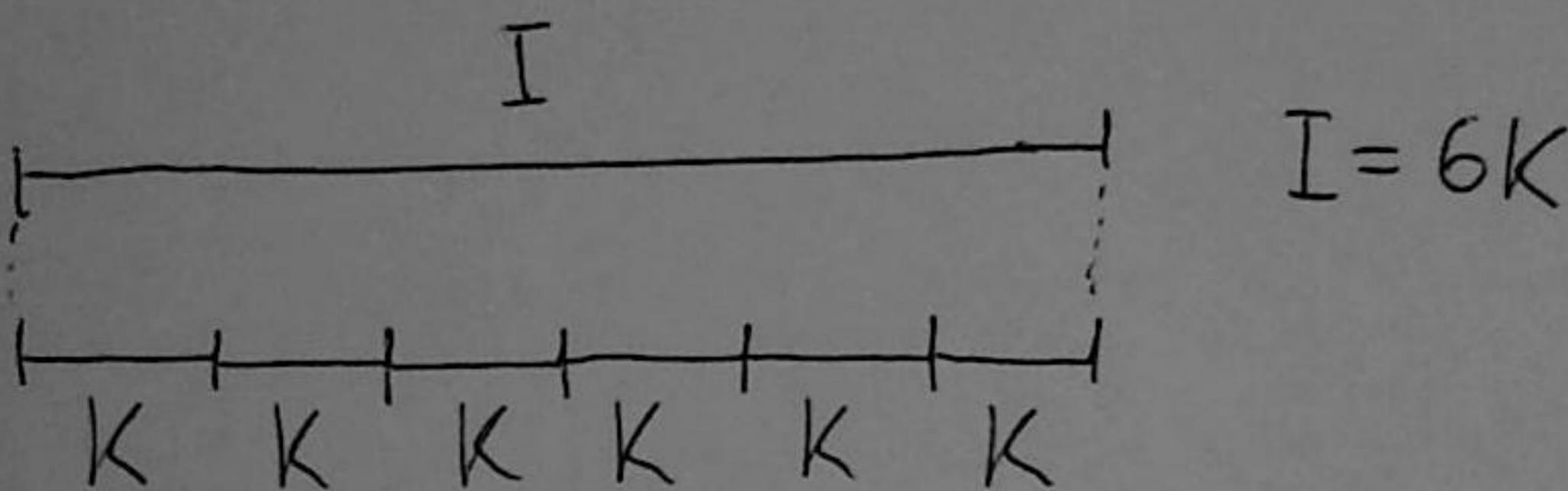

Wykład 12a

AE.12a

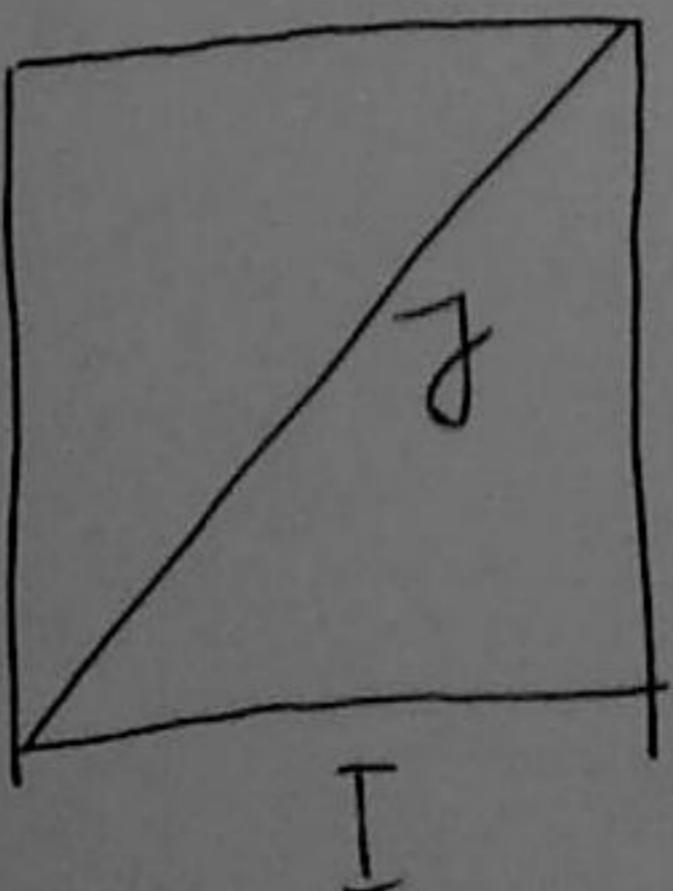
I, J : odcinki.

Def. I i J są współmierne, gdy istnieje odcinek K taki, że $I = nK$ i $J = mK$ dla pewnych $n, m \in \mathbb{N}^+$.

Pitagoras (VI/V w. pne), zwązek pitagorejski:
"Liąby są podstawa recygnostaci"
"każde 2 odcinki są współmierne".

Kryzys:

$I : J$
nie są współmierne

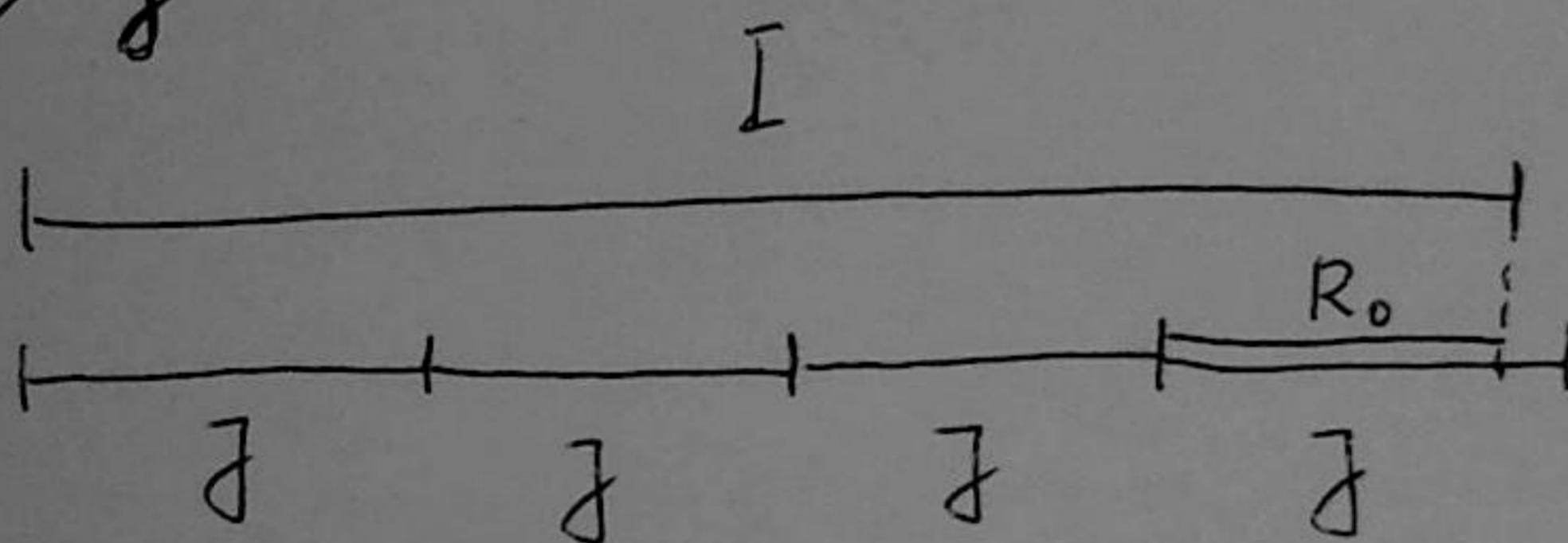
- jeden z Pitagorejczyków rozwinał teorię "wielkości niewspółmiernych";

- rachunek na obiektach geometrycznych.
(podobne do liczb niewymiernych)

Euklides, Elementy, IV w. p.n.e.

- algorytm znajdowania wspólnej miary dla odcinków I, J . (kroki: dzielenie z resztą;

$$I > J$$

$$I = \underset{n_0}{\overbrace{3J}} + R_0 \quad I > J > R_0$$

$$J = n_1 R_0 + R_1 \quad R_0 > R_1$$

$$R_0 = n_2 R_1 + R_2 \quad R_1 > R_2$$

$$R_k = n_{k+1} R_{k+1} + R_{k+2} \quad R_{k+1} > R_{k+2}$$

gdy $R_{k+2} = 0$, koniec.

Wtedy R_{k+1} : wspólna miara odcinków I, J
największa

semi-algorytm:

AII.12a

- jeśli I, f współmierne, to po skończeniu mianu krokach daje wynik,
- jeśli I, f nie współmierne, to się nie zatrzymuje.

K : ciało. Pierścienie torzowe pierścienia $K[X]$:

$$\{0\} \neq I \trianglelefteq K[X], \quad I = (f), \quad \overbrace{\deg f}^n > 0.$$

• dzielenie z resztą w $K[X]$:

$$\text{dla } g \in K[X] \quad g = q \cdot f + r, \quad \deg r < \deg f$$
$$r = r_f(g) : \text{reszta z dzielenia}$$

(jedynka)

Uwaga 13.1. (1) $g \in I \iff r_f(g) = 0$

$$(2) \quad g + I = r_f(g) + I$$

$$(3) \quad K[X]/I = \{r + I : r \in K[X], \deg r < \deg f\}$$

\uparrow 1-1, na

$$K_{n-1}[X] = \{r \in K[X] : \deg r < \underbrace{n}_{\deg f}\}$$

(w kaidej warstwie $g + I$ istnieje jedyną $r \in K[X]$

stopnia $< n$, $r = r_f(g)$

D-d. Cw.

Def. $r+I$: postać normalna warstwy
 $g+I \in K[X]/I$.

Ogólniej (mechaniczne)

$$I = (f_1, \dots, f_s) \triangleleft K[\bar{X}], \bar{X} = (X_1, \dots, X_n)$$

Problem: Dany $f \in K[\bar{X}]$. Czy $f \in I$?

$f \in I \Leftrightarrow f = \sum_{i=1}^s g_i f_i$, ale: jak rozstygnać
czy takie g_i
istnieją?

$$K[\bar{X}] \ni f(\bar{X}) = \sum_{\bar{\beta}} \overset{K}{\underset{\bar{\beta}}{\alpha}} X^{\bar{\beta}}, \text{ gdzie}$$
$$\bar{\beta} = (\beta_1, \dots, \beta_n) \in \mathbb{N}^n$$

wieloindeks

$$X^{\bar{\beta}} = X_1^{\beta_1} \dots X_n^{\beta_n}$$

Jak docielić z resztą w $K[\bar{X}]$?

$$\deg \left(\sum_{\beta} a_{\beta} X^{\beta} \right) = \sum_i \beta_i = \beta_1 + \dots + \beta_n.$$

AII.12a (5)

$$\begin{cases} \deg f = \max \{ \sum \beta : a_{\beta} \neq 0 \}, \text{ gdy } f \neq 0 \\ \deg 0 = -\infty. \end{cases}$$

Def. 13.2.

(1) \leq_0 : porządek orzutowy na \mathbb{N}^n , po osiach:

$$\bar{\alpha} \leq \bar{\beta} \Leftrightarrow \alpha_i \leq \beta_i \text{ dla } i=1, \dots, n.$$

(2) Porządek liniowy

\preceq w \mathbb{N}^n jest dopuszczalny, gdy

(a) $\bar{0}$: najmniejszy

(b) $\bar{\alpha} \preceq \bar{\beta} \Rightarrow \bar{\alpha} + \bar{y} \preceq \bar{\beta} + \bar{y}$
 dodawanie po osiach

[wtedy $\leq_0 \subseteq \preceq$]

(3) • \preceq mniej \prec : siedzia (ostro) wersja \preceq

• \preceq na \mathbb{N}^n indukuje \preceq na $\mathbb{T}^n = \{X^{\bar{\beta}} : \bar{\beta} \in \mathbb{N}^n\}$
 $\beta \mapsto X^{\bar{\beta}}$

Uwaga 13.3.

\preceq : dopuszczalny $\Rightarrow \preceq$ dobry (i od $(\mathbb{N}^n, \preceq) \leq \omega^n$)

d-d d.w.